

Regeringens proposition

1978/79: 158

om höjning av Sveriges kvot i Internationella valutafonden;

beslutad den 1 mars 1979.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

INGEMAR MUNDEBO

Propositionens huvudsakliga innehåll

Sverige inträdde som medlem i Internationella valutafonden hösten 1951 med ett insatsbelopp på 100 milj. dollar (prop. 1950: 89). Riksdagen har därefter godkänt höjningar av den svenska insatsen vid fyra tillfällen, senast 1977, inom ramen för allmänna översyner av insatserna i fonden.

I denna proposition föreslås riksdagen att – inom ramen för den sjunde allmänna höjningen av medlemsinsatserna – bemyndiga regeringen att öka den svenska insatsen (kvoten) i Internationella valutafonden med 225 milj. SDR (SDR = särskilda dragningsrätter) från f. n. 450 milj. SDR (ca 2 500 milj. kr.) till 675 milj. SDR (ca 3 800 milj. kr.).

EKONOMIDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1979-03-01

Närvarande: statsministern Ullsten, ordförande, och statsråden Sven Romanus, Mundebo, Wikström, Friggebo, Wirtén, Huss, Rodhe, Wahlberg, Hansson, Enlund, Lindahl, Winther, De Geer, Blix, Cars, Gabriel Romanus, Tham och Bondestam

Föredragande: statsrådet Mundebo

Proposition om höjning av Sveriges kvot i Internationella valutafonden

1 Inledning

Enligt Internationella valutafondens stadgar, artikel III paragraf 2 (a), skall valutafonden minst vart femte år göra en allmän översyn av medlemmarnas insatser, s. k. kvoter. Den senaste höjningen av Sveriges insats skedde 1977 och grundades på den sjätte allmänna översynen av insatserna i fonden (prop. 1976/77: 86, FiU 1976/77: 18, rskr 1976/77: 198). I resolutionen om den sjätte allmänna kvotöversynen, vilken antogs i mars 1976, föreskrevs att nästa kvotöversyn skulle vara avslutad den 9 februari 1978. En principöverenskommelse om den sjunde allmänna översynen nåddes emellertid först vid mötet med valutafondens interimskommitté i september 1978. På grundval av denna överenskommelse har fondens direktion utarbetat en rapport om kvotöversynen. Medlemsländernas sammanlagda kvoter föreslås däri öka från sammanlagt omkring 39 000 milj. SDR¹ till 58 600 milj. SDR, dvs. med ca 50%. Medlemsland kan avstå från att öka sin insats, eller helt eller delvis godta den föreslagna höjningen.

Valutafondens styrelse godkände resolutionsförslaget i december 1978. För att höjningen av en medlems kvot skall träda i kraft krävs dessutom dels att medlemmen har godkänt höjningen och fullgjort inbetalningarna, dels att medlemmar med minst 3/4 av de totala kvoterna i fonden har meddelat sitt godkännande. Det ankommer på varje medlemsland att senast den 1 november 1980 meddela fonden om det accepterar ökningen av sin kvot.

¹ Kvoterna uttrycks sedan 1972 i SDR = särskilda dragningsrätter. Värderingen av SDR sker sedan den 1 juli 1974 enligt en s. k. korgmetod, som innebär att 1 SDR är lika med summan av 16 valutakomponenter värderade efter marknadskurs. I början av 1979 uppgick SDR:s värde uttryckt i svensk valuta till ca 5,60 kr. Detta värde används genomgående i propositionen.

Höjningarna av de enskilda medlemsländernas kvoter föreslås med vissa undantag bli 50 %. Elva utvecklingsländer, av vilka flertalet är oljeexporterande länder, föreslås få särskilda höjningar utöver den generella höjningen med 50 %.

För Sveriges del innebär fonddirektionens förslag att den nuvarande kvoten på 450 milj. SDR ökas med maximalt 225 milj. SDR. Sveriges kvot kommer, om den maximala höjningen accepteras, att uppgå till 675 milj. SDR eller ca 3 800 milj. kr. Den svenska andelen av de totala kvoterna i valutafonden skulle, enligt förslaget, fortsatt uppgå till 1,15 %.

I enlighet med fondstadgans artikel III, skall av kvothöjningarna 75 % inbetalas i nationell valuta och 25 % i SDR. Medlemsland som inte är deltagare i SDR-systemet skall inbetala 25 % av kvothöjningen i andra medlemsländers valutor. Kravet på inbetalning i SDR bör relateras till fondstyrelsens beslut att återuppta tilldelningarna av SDR. Detta beslut, som fattades samtidigt som den sjunde kvotöversynen avslutades, innebär att nya tilldelningar om 4 miljarder SDR per år kommer att ske under perioden 1979–1981. Den första nytilldelningen genomfördes i januari 1979.

När det gäller tidpunkten för nästa kvotöversyn framhåller direktionen att den, om inte exceptionella förändringar inträffar i världsekonomin med åtföljande ändrade krav på finansiering, inte avser att lägga fram förslag om en ny allmän kvotjustering inom den närmaste femårsperioden. I direktionens rapport framhålls vidare att man avser företa en mera noggrann prövning av medlemsländernas kvotandelar inom ramen för den kommande översynen.

Riksbanksfullmäktige har i skrivelse till regeringen den 1 februari 1979 anmält frågan om en höjning av Sveriges insats i valutafonden. Fullmäktiges skrivelse – till vilken är fogad en översättning av fonddirektionens resolution – bör bifogas protokollet i detta ärende som bilaga 1.

2 Riksbanksfullmäktiges skrivelse

Riksbanksfullmäktige finner det angeläget att valutafondens permanenta resurser förstärks genom de föreslagna kvothöjningarna. Enligt fullmäktige torde man kunna utgå från en fortsatt hög efterfrågan på det betalningsbalansstöd som fonden tillhandahåller och som finansieras genom utnyttjande av medlemsinsatserna. Särskilt synes möjligheterna för vissa utvecklingsländer att ta upp ytterligare lån på de internationella kapitalmarknaderna till rimliga villkor vara begränsade. Vidare bör beaktas att valutafondens kreditgivning för betalningsbalansstöd normalt är förenad med ekonomisk-politiska villkor, som har till syfte att få låntagarländerna att vidta anpassningsåtgärder. Fullmäktige påpekar dessutom, att storleken på de föreslagna höjningarna skall ses mot bakgrund av att de är

avsedda att täcka valutafondens behov av ökade permanenta resurser under de kommande fem åren.

Vad gäller höjningen av den svenska kvoten anför fullmäktige flera skäl för ett godkännande. Det viktigaste skälet är att Sverige bör medverka till en förstärkning av valutafondens möjligheter att ge betalningsbalansstöd till medlemsländerna. För det andra kan det inte helt uteslutas, att Sverige i framtiden kan behöva utnyttja valutafondens resurser. I ett sådant läge är det av intresse att kvoten är så stor som möjligt, eftersom den bestämmer dragningsutrymmet. Det tredje skälet hänför sig till kvotens direkta relation till röststyrkan i Internationella valutafonden. Fullmäktige konstaterar, att de nordiska ländernas samlade kvoter/röststyrka hittills har garanterat Norden en gemensam representant i valutafondens direktion. Med den föreslagna kvotrevisionen skulle röstfördelningen totalt sett inte påverkas nämnvärt om kvothöjningarna accepteras fullt ut. Genom att för sin del godkänna hela den föreslagna kvothöjningen, skulle Sverige medverka till att Nordens röstandel bibehölls.

Slutligen anför fullmäktige, att den betalningsordning som angetts för kvothöjningen, 75 % i nationell valuta och 25 % i SDR, inte kommer att innebära någon påfrestning på valutareserven. Inbetalningen av SDR kommer sålunda att kompenseras av en motsvarande ökning av Sveriges reservställning i Internationella valutafonden. Inbetalningen i SDR bör vidare betraktas mot bakgrund av de nya tilldelningar av SDR, vilka skall företas under tiden 1979–1981. Sverige kommer att tilldelas sammanlagt ca 140 milj. SDR under dessa tre år. Riksbanken förklarar sig beredd att, om riksdagen lämnar sitt bemyndigande, erlagga ett belopp motsvarande 225 milj. SDR enligt den angivna betalningsordningen.

Med hänsyn till att det är fråga om förvaltningen av monetära reserver, anser sig fullmäktige inte böra begära garanti för täckning av eventuella förluster.

Med åberopande av sin skrivelse hemställer riksbanksfullmäktige dels att regeringen utverkar riksdagens godkännande av den föreslagna ökningen av den svenska kvoten i valutafonden, dels att riksbanken bemyndigas erlagga erforderligt insatsbelopp.

3 Föredragandes överväganden

En av Internationella valutafondens huvuduppgifter är att ge finansiell stöd till medlemsländer med underskott i bytesbalanserna. Detta stöd kommer primärt från valutafondens permanenta resurser, dvs. medlemmarnas insatser (kvoter).

De nuvarande problemen med störningar i många länders bytesbalanser kommer med största sannolikhet inte att övervinnas inom förutsebar framtid. Behovet av krediter för att täcka dessa underskott torde snarare öka.

Valutafonden bör därför ges ökade resurser på permanent basis, så att en rimlig del av denna finansiering kan ske genom valutafonden. Detta är av särskild vikt eftersom valutafondens lån, genom att de är förenade med ekonomisk-politiska villkor, kan bidra till att rätta till fundamentala ojäm- viker i ländernas bytesbalanser. Det finns anledning understryka vikten av att valutafonden tillämpar en flexibel praxis när villkoren för kreditgiv- ningen fastställs. Villkoren, konditionaliteten, bör anpassas till läntagar- landets situation. Detta torde kunna öka medlemsländernas benägenhet att vända sig till valutafonden för att klara finansieringen vid bytesbalanssvå- righeter. För utvecklingsländerna bör villkoren fastställas så, att de stöder dessa länders långsiktiga utvecklingsansträngningar.

Valutafondens permanenta resurser bör sålunda göras tillräckligt stora för att attrahera också länder med stora kreditbehov. Ett ytterligare skäl för en allmän kvothöjning är, att vissa utvecklingsländer kan förutses få allt större svårigheter att till rimliga villkor erhålla lån på den internationel- la kapitalmarknaden.

Förslaget om en sjunde allmän kvothöjning innebär att valutafondens resurser ökas från omkring 39 000 milj. SDR till 58 600 milj. SDR. Det sistnämnda beloppet motsvarar ca 330 miljarder kr. Ökningen föreslås ske genom att de enskilda medlemsländerna med vissa undantag höjer sina kvoter i Internationella valutafonden med exakt 50 %. Utöver denna höj- ning anges särskilda höjningar för elva utvecklingsländer, av vilka flertalet är oljeexporterande länder. De höjningar, som har föreslagits för de olika länderna är maximibelopp, vilka medlemsländerna kan avböja eller helt eller delvis godta. Inklusive den nu aktuella sjunde kvothöjningen förutses valutafondens permanenta resurser räckta under de kommande fem åren.

För Sveriges del har en höjning från f. n. 450 milj. SDR till 675 milj. SDR föreslagits. Sveriges kvot i Internationella valutafonden skulle därmed höjas från f. n. ca 2 500 milj. kr. till ca 3 800 milj. kr. Förslaget innebär vidare att vår andel av valutafondens totala kvoter vid ett allmänt godkän- nande enligt fonddirektionens förslag kommer att ligga på 1,15 %.

I likhet med riksbanksfullmäktige anser jag att Sverige bör medverka i den sjunde allmänna kvothöjningen. En svensk kvothöjning bidrar till en angelägen förstärkning av valutafondens permanenta resurser. Därigenom ökar även utrymmet för eventuella svenska lån i framtiden. Kvothöjningen är vidare nödvändig om vi fortsatt vill bevara vår röstandel i valutafonden. Det förtjänar att påpekas att fonddirektionen, inom ramen för nästa all- männa kvotöversyn, skall se över medlemsländernas kvotandelar i relation till ländernas ekonomiska styrka.

Jag vill slutligen erinra om att våra insatser i valutafonden inte medför någon avtappning av valutareserven. I den mån valutafonden disponerar insatserna, dvs. utnyttjar svenska kronor för att finansiera ett annat med- lemslands dragning på fonden, sker endast ett byte av reservtillgång.

Jag förordar att regeringen utverkar riksdagens bemyndigande att god-

känna en höjning av Sveriges kvot med 50% eller med 225 milj. SDR. Vidare förordar jag att riksdagen bemyndigar riksbanken att erlagga det erforderliga insatsbeloppet.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. bemyndiga regeringen att öka Sveriges insats (kvot) i Internationella valutafonden med 225 milj. SDR till 675 milj. SDR,
2. bemyndiga Sveriges riksbank att erlagga det insatsbelopp som behövs.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredraganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Till Ekonomidepartementet

Inom Internationella valutafonden (IMF) slutfördes under 1978 den sjunde allmänna översynen av medlemsländernas insatser eller s. k. kvoter. Valutafondens styrelse antog i december 1978 en resolution innehållande de förslag till kvothöjningar som översynen resulterat i. För Sveriges del föreslås en höjning av kvoten från 450 milj. SDR till 675 milj. SDR.¹

I det följande behandlas resultatet av den sjunde kvotöversynen, företrädesvis med avseende på effekterna för den svenska insatsen i valutafonden. Avslutningsvis föreslår fullmäktige i riksbanken att riksdagens bemyndigande begärs dels för svenskt godkännande av den föreslagna höjningen av Sveriges kvot, dels för riksbanken att erlægga för kvothöjningen erforderligt insatsbelopp.

1 Beskrivning av förslaget

Sverige inträdde på förslag av Kungl. Majt i proposition nr 89 som medlem i valutafonden hösten 1951 med en kvot på 100 milj. dollar. År 1959 godkände riksdagen på förslag av Kungl. Majt i proposition nr 126 en ökning av den svenska kvoten med 50 milj. dollar. Vidare godkände riksdagen 1962 på förslag av Kungl. Majt i proposition nr 102 att riksbanken för Sveriges del biträdde det inom valutafonden fattade beslutet om generella lånearrangemang (GAB). År 1965 godkände riksdagen på förslag av Kungl. Majt i proposition nr 122 en ytterligare ökning av den svenska kvoten i valutafonden, från 150 till 225 milj. dollar. År 1970 godkände riksdagen på förslag av Kungl. Majt i proposition nr 95 en ökning av den svenska kvoten i valutafonden till 325 milj. dollar. År 1977 slutligen godkände riksdagen på förslag av regeringen i proposition nr 86 en ökning av den svenska kvoten i valutafonden till 450 milj SDR. (Sedan 1972 uttrycks kvoterna i SDR.) Samtliga dessa kvotökningar skedde som ett resultat av allmänna kvotöversyner. För en närmare beskrivning av bakgrunden till tidigare svenska finansiella åtaganden sammanhörande med valutafondens verksamhet hänvisas till nämnda propositioner.

Enligt valutafondens stadga skall valutafonden minst vart femte år utföra en allmän översyn av medlemmarnas kvoter. I resolutionen om den sjätte allmänna kvotöversynen, som IMF:s styrelse antog i mars 1976, föreskrevs att nästa kvotöversyn skulle vara avslutad den 9 februari 1978. En principöverenskommelse om den sjunde allmänna översynen kunde emellertid nås först vid IMF:s interimskommittés möte i september 1978. På grundval av denna överenskommelse utarbetade fondens direktion en rapport om den sjunde allmänna kvotöversynen med förslag till ökning av kvoterna från sammanlagt omkring 39 000 milj. SDR till 58 600 milj. SDR, dvs. en ökning med ca 50 %. De föreslagna höjningarna utgör maximibelopp vilka medlemmarna äger rätt att avböja eller acceptera helt eller delvis.

Till rapporten från valutafondens direktion har bilagts ett förslag till

¹ 1 SDR (särskild dragningsrätt) motsvarade 1979-01-26, 5,63 kr.

resolution, vilket bifogas i översättning. Fondens styrelse har med erforderlig majoritet godkänt resolutionsförslaget. Den sjunde allmänna kvotöversynen är därmed avslutad. För att höjningen av en medlems kvot skall träda i kraft krävs emellertid dessutom dels att medlemmen godkänt och inbetalat höjningen, dels att medlemmar med 3/4 av de totala kvoterna i fonden meddelat sitt godkännande. Det ankommer på varje medlemsland att senast den 1 november 1980 meddela fonden om det accepterar ökningen av sin kvot.

Höjningarna av de enskilda medlemsländernas kvoter föreslås med vissa undantag bli exakt 50%. Elva utvecklingsländer, av vilka flertalet är oljeexporterande länder, föreslås erhålla särskilda höjningar av begränsad storlek utöver den generella höjningen med 50%.

För Sveriges vidkommande innebär fonddirektionens förslag att nuvarande kvot på 450 milj. SDR ökas med maximalt 225 milj. SDR. Sveriges kvot skulle alltså, om den maximala höjningen accepteras, komma att uppgå till 675 milj. SDR eller ca 3 800 milj. kr. enligt aktuella valutakurser.

Beträffande inbetalningen av de föreslagna kvothöjningarna gäller att 75% skall inbetalas i nationell valuta och 25% i SDR. Det fåtal medlemsländer som ej är deltagare i SDR-systemet skall inbetala 25% av kvothöjningen i andra medlemsländers valutor. Överenskommelsen om att en fjärdedel av kvothöjningen skall inbetalas i SDR grundas på bestämmelserna i fondstadgans artikel III. Kravet på SDR-inbetalning bör vidare ses mot bakgrund av fondstyrelsens beslut om att återupptaga tilldelningarna av SDR. Detta beslut, som fattades parallellt med avslutandet av sjunde kvotöversynen, innebär att nya tilldelningar om 4 miljarder SDR per år kommer att äga rum under perioden 1979–1981. Den första nytilldelningen genomfördes i början av januari 1979.

I fråga om tidpunkten för nästa kvotöversyn framhåller direktionen i sin rapport att den, såvida inte exceptionella förändringar inträffar, ej ämnar framlägga förslag om en ny allmän kvotjustering inom den närmaste femårsperioden. Avsikten är vidare att företa en mera noggrann prövning av medlemsländernas kvotandelar inom ramen för denna översyn.

2 Fullmäktiges synpunkter

En av IMF:s huvuduppgifter är att ge temporärt stöd åt medlemsländer i betalningssvårigheter för att underlätta en anpassning utan restriktiva åtgärder mot handel och betalningar. Detta betalningsbalansstöd finansieras primärt genom utnyttjande av fondens ordinarie resurser, dvs. medlemmarnas insatser.

Under senare år har valutafonden tillhandahållit betalningsbalansfinansiering i betydande omfattning. Man torde kunna utgå från en fortsatt hög efterfrågan på fondkredit under de närmaste åren, bl. a. med hänsyn till att finansieringen av bytesbalansunderskott genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna kan komma att reduceras. Särskilt synes möjligheterna för vissa utvecklingsländer att ta upp ytterligare lån till rimliga villkor vara mycket begränsade. Vidare bör beaktas att IMF:s långivning, till skillnad från upplåning på de privata marknaderna, normalt är förenad med ekonomisk-politiska villkor. Dessa villkor medverkar till att låntagarlandet vidtar anpassningsåtgärder. För den internationella anpassningsprocessens funktion är det därför av vikt att IMF ges möjligheter att svara för en betydande del av underskottsfinansieringen.

I stället för att utnyttja de ordinarie resurserna har fonden vid några tillfällen finansierat kreditgivning genom särskild upplåning i industriländer och i oljexporterande länder. Ett exempel härpå är de s. k. oljefaciliteter som inrättades 1974 och 1975. Ett annat exempel är den supplementära finansieringsfaciliteten, som fondens direktion fattade beslut om 1977 men som ännu ej trätt i kraft. En nackdel med finansiering genom särskild upplåning är att den ger endast tillfälliga förstärkningar av fondens resurser och därmed av medlemmarnas lånemöjligheter. Dessutom har det visat sig ta relativt lång tid innan de speciella utlåningsordningarna kan börja fungera. Fonden kan alltså inte möta plötsligt uppkommande utlåningsbehov genom att inrätta lånefinansierade faciliteter. Finansiering genom särskild upplåning bör därför ses som ett komplement som inte bör påverka bedömningen av fondens resursbehov på sikt.

Mot bakgrund av vad som ovan anförts finner fullmäktige det angeläget att valutafondens resurser förstärks genom de föreslagna höjningarna av medlemskvoterna. Vid bedömningen av förslaget bör beaktas att höjningarna är avsedda att täcka fondens behov av permanenta resurser under kommande femårsperiod.

Vad gäller den svenska kvoten, som föreslås stiga med 50 % eller med 225 milj. SDR till 675 milj. SDR, vill fullmäktige anföra följande. Förslaget innebär att Sverige får samma procentuella höjning som i stort sett samtliga övriga medlemsländer. Under förutsättning att alla medlemsländer godkänner föreslagna kvothöjningar kommer den svenska kvotandelen i IMF att, liksom f. n., uppgå till 1,15 %.

Flera skäl talar för att Sverige bör godkänna den föreslagna kvothöjningen. Det viktigaste skälet är, som tidigare berörts, att Sverige bör medverka till en angelägen förstärkning av fondens möjligheter att ge betalningsbalansstöd till medlemsländerna. Det bör härvid erinras om att fondens användning av den svenska insatsen (dvs. utnyttjande av svenska kronor för finansiering av annan medlems dragning) inte innebär reservförlust för Sverige utan endast byte av reservtillgång.

Vidare kan det – som fullmäktige framhållit vid tidigare kvotjusteringar – inte helt uteslutas att Sverige i framtiden kan behöva utnyttja fondens resurser. I ett sådant läge är det av intresse att landets kvot är så stor som möjligt, eftersom den bestämmer dragningsutrymmet.

Ett ytterligare skäl till att godta den föreslagna höjningen sammanhänger med att kvoterna bestämmer röststyrkan i IMF. De nordiska ländernas sammanlagda röststyrka har hittills varit tillräcklig för att garantera en gemensam representant i valutafondens direktion. Den föreslagna kvotrevisionen innebär i stort sett proportionella höjningar, vilket gör att röstfördelningen i IMF inte påverkas nämnvärt om höjningarna accepteras fullt ut. Genom att godta hela den föreslagna kvothöjningen medverkar Sverige till att den sammanlagda nordiska röstandelen bibehålls.

Den förutsedda betalningsordningen, 75 % i kronor och 25 % i SDR, innebär ingen påfrestning på valutareserven. Inbetalningen av SDR (ca 56 milj. SDR) kommer att kompenseras av en motsvarande ökning av Sveriges reservställning i IMF. Vad gäller SDR-inbetalningen bör vidare beaktas att nya tilldelningar av SDR kommer att äga rum under perioden 1979–81. Under dessa tre år kommer Sverige att tilldelas sammanlagt ca 140 milj SDR.

Om riksdagen lämnar sitt bemyndigande är riksbanken beredd att till valutafonden erlagga ett belopp motsvarande 225 milj. SDR enligt den

angivna betalningsordningen. Med hänsyn till att det är fråga om förvaltningen av monetära reserver anser sig fullmäktige ej böra begära garanti för täckning av eventuella förluster.

3 Hemställan

Med åberopande av vad som ovan anförts får fullmäktige i riksbanken hemställa att regeringen måtte utverka riksdagens godkännande av en ökning av den svenska kvoten i valutafonden från 450 milj. SDR till 675 milj. SDR samt bemyndigande för riksbanken att erlagga erforderligt insatsbelopp.

Stockholm som ovan

Å Fullmäktiges vägnar:

Torsten Bengtson

T af Jochnick

Ökning av medlemmarnas kvoter — sjunde allmänna översynen

Styrelsens förslag till resolution

Då direktionen förelagt styrelsen en rapport betitlad "Ökningar av medlemmarnas kvoter — sjunde allmänna översynen" innehållande rekommendationer beträffande ökningen av enskilda fondmedlemmars kvoter; och

då direktionen rekommenderat styrelsen att, genom röstning utan sammanträde enligt paragraf 13 i fondens procedurregler, anta följande resolution, vilken innehåller förslag om ökningar av fondmedlemmarnas kvoter till följd av sjunde allmänna översynen och avhandlar vissa därmed sammanhängande frågor;

beslutar styrelsen att:

1. Internationella valutafonden föreslår att, i enlighet med bestämmelserna i denna resolution, fondmedlemmarnas kvoter skall ökas upp till de belopp som anges vid deras namn i bilagan till denna resolution, dock att varje medlem äger samtycka till en ökad kvot, som är mindre än den som anges i bilagan, och äger därefter samtycka till ytterligare ökningar som höjer dess kvot upp till det belopp som anges vid dess namn i bilagan senast den dag som anges enligt paragraf 3 nedan.

2. En medlems kvotökning i enlighet med förslaget i denna resolution skall inte träda i kraft om inte medlemmen meddelat fonden sitt samtycke till ökningen senast den dag som föreskrivs i enlighet med paragraf 3 nedan och inbetalat hela kvotökningen; dock skall (a) ingen ökning träda i kraft före den dag fonden fastslår att medlemmar som 1 november 1978 innehade minst tre fjärdedelar av den totala kvotsumman har samtyckt till ökningen av sina kvoter och (b) om detta beslut ej fattats före 1 juli 1980, ingen ökning träda i kraft förrän efter 5 oktober 1980.

3. Meddelanden enligt paragraf 2 ovan skall lämnas av en vederbörligen befullmäktigad ämbetsman i medlemslandet och skall vara fonde till

handa senast 1 november 1980, dock att direktionen äger besluta om förlängning av denna period.

4. Varje medlem skall till fonden inbetala ökningen av sin kvot inom trettio dagar efter den senare av (a) den dag den meddelar fonden sitt samtycke och (b) den dag fonden fattar beslut enligt paragraf 2 ovan. Om detta beslut fattas under perioden 1 juli till 5 oktober 1980 skall det, för tillämpningen av denna paragraf, anses ha fattats 5 oktober 1980.

5. Denna resolution skall träda i kraft om den och den föreslagna resolutionen beträffande tilldelningar av speciella dragningsrätter under tredje basperioden antas med erforderlig majoritet av den totala röststyrkan för var och en av resolutionerna.

Föreslagen högsta kvot i milj SDR

1 Afghanistan	67,5	38 Ghana	159,0
2 Algeriet	427,5	39 Grekland	277,5
3 Argentina	802,5	40 Grenada	4,5
4 Australien	1 185,0	41 Guatemala	76,5
5 Bahamas	49,5	42 Guinea	45,0
6 Bahrain	30,0	43 Guinea-Bissau	5,9
7 Bangladesh	228,0	44 Guyana	37,5
8 Barbados	25,5	45 Haiti	34,5
9 Belgien	1 335,0	46 Honduras	51,0
10 Benin	24,0	47 Indien	1 717,5
11 Bolivia	67,5	48 Indonesien	720,0
12 Botswana	13,5	49 Irak	234,1
13 Brasilien	997,5	50 Iran	1 075,0
14 Burma	109,5	51 Irland	232,5
15 Burundi	34,5	52 Island	43,5
16 Canada	2 035,5	53 Israel	307,5
17 Centralafrikanska kejsar-		54 Italien	1 860,0
dömet	24,0	55 Jamaica	111,0
18 Chile	325,5	56 Japan	2 488,5
19 Colombia	289,5	57 Jordanien	45,0
20 Costa Rica	61,5	58 Jugoslavien	415,5
21 Cypern	51,0	59 Kamerun	67,5
22 Danmark	465,0	60 Demokratiska Kampuchea	25,0
23 Dominikanska Republiken	82,5	61 Kenya	103,5
24 Ecuador	105,0	62 Komorerna	3,5
25 Egypten	342,0	63 Folkrepubliken Kongo	25,5
26 Ekvatorialguinea	15,0	64 Republiken Korea	255,9
27 El Salvador	64,5	65 Kuwait	393,3
28 Elfenbenskusten	114,0	66 Laos	24,0
29 Etiopien	54,0	67 Lesotho	10,5
30 Fiji	27,0	68 Libanon	27,9
31 Filippinerna	315,0	69 Liberia	55,5
32 Finland	393,0	70 Libyen	298,4
33 Frankrike	2 878,5	71 Luxemburg	46,5
34 Förenade Arabemiraten	202,6	72 Madagaskar	51,0
35 Förenta Staterna	12 607,5	73 Malawi	28,5
36 Gabon	45,0	74 Malaysia	379,5
37 Gambia	13,5	75 Maldiverna	1,4

76 Mali	40,5	107 Spanien	835,5
77 Malta	30,0	108 Sri Lanka	178,5
78 Marocko	225,0	109 Storbritannien	4 387,5
79 Mauretanien	25,5	110 Sudan	132,0
80 Mauritius	40,5	111 Surinam	37,5
81 Mexiko	802,5	112 Swaziland	18,0
82 Nederländerna	1 422,0	113 Sverige	675,0
83 Nepal	28,5	114 Sydafrika	636,0
84 Nicaragua	51,0	115 Syrien	94,5
85 Niger	24,0	116 Taiwan	550,0
86 Nigeria	540,0	117 Tanzania	82,5
87 Norge	442,5	118 Tchad	24,0
88 Nya Zeeland	348,0	119 Thailand	271,5
89 Oman	35,1	120 Togo	28,5
90 Pakistan	427,5	121 Trinidad och Tobago	123,0
91 Panama	67,5	122 Tunisien	94,5
92 Papua Nya Guinea	45,0	123 Turkiet	300,0
93 Paraguay	34,5	124 Förbundsrepubliken Tysk-	
94 Peru	246,0	land	3 234,0
95 Portugal	258,0	125 Uganda	75,0
96 Qatar	66,2	126 Uruguay	126,0
97 Rumänien	367,5	127 Venezuela	990,0
98 Rwanda	34,5	128 Socialistiska Republiken	
99 Demokratiska republiken		Vietnam	135,0
Sao Tomé och Príncipe	3,0	129 Västra Samoa	4,5
100 Saudiarabien	1 040,1	130 Arabrepubliken Yemen	19,5
101 Senegal	63,0	131 Demokratiska Folk-	
102 Seychellerna	2,0	republiken Yemen	61,5
103 Sierra Leone	46,5	132 Zaire	228,0
104 Singapore	92,4	133 Zambia	211,5
105 Solomon-öarna	3,2	134 Österrike	495,0
106 Somalia	34,5	135 Övre Volta	24,0